

WOG BOYS FOREVER

«Μπόρεσα να δώσω φωνή σε μία κοινότητα μεταναστών που θεωρούσε τον εαυτό της κοινωνικά περιθωριοποιημένο»

Μια εκ βαθέων συνέντευξη του Νικ Γιαννόπουλου στον Σπύρο Παπαστεφάνου
Φωτογραφίες: Ray Messner, Jackson Finter

Μετά την αποφοίτησή μου προσπαθούσα να δουλέψω ως ηθοποιός, αλλά εκείνη την εποχή οι τηλεοπτικές σειρές που είχαν επιτυχία ήταν “The man of snowy river” και “Neighbours” απευθύνονταν αποκλειστικά σε ένα Αγγλόφιλο κοινό. Δεν “πουλούσαν” προγράμματα με χαρακτήρες μεταναστών.

“Κύριε Παπαστεφάνου, η συνέντευξη με τον κύριο Γιαννόπουλο με θέμα την καινούργια του ταινία “Wog Boys Forever”, θα γίνει από το τηλέφωνο, την Τετάρτη στις 11:30 το πρωί. Του έχω δώσει το τηλέφωνό σας. Θα σας καλέσει ο ίδιος. Εύχομαι να πάνε όλα καλά”, γράφει το μήνυμα που έστειλε στο κινητό μου η ατζέντης του, Αμάντα. Για τον Νικ Γιαννόπουλο γνώριζα λίγα. Ο χαρακτήρας που υποδύεται στις δύο προηγούμενες ταινίες, του Στηβ Καραμίτσος, μου ήταν πολύ πιο οικεία. Να μία κλασική περίπτωση ενός ηθοποιού που ταυτίστηκε απόλυτα στην συλλογική μνήμη των Ελλήνων μεταναστών της Αυστραλίας- ανεξάρτητα της γενιάς που ανήκουν- με ένα πρότυπο, σκέφτομαι. Αυτό του Wog Boy. Ρωτάω την γυναίκα μου. Είναι Αυστραλογεννημένη και ανήκει ηλικιακά στην δεκαετία που έκανε την πρώτη του μεγάλη επιτυχία ο Νικ Γιαννόπουλος με το θεατρικό νούμερο “Wogs out of work”. «Οι ταινίες του είναι αναπόσπαστο κομμάτι μίας εποχής που ζήσαμε όλοι μας. Αποτελούν μέρος

της εφηβείας μας. Ο Στηβ Καραμίτσος και ότι αυτός εκπροσωπούσε ήταν απόλυτα ειλικρινές, ήταν μία πραγματικότητα », μου λέει Αυτό ισχύει ακόμη και σήμερα;, την ρωτάω αμήχανα. Αυτό θα σου το απαντήσει ο ίδιος ο Γιαννόπουλος! Να του το ρωτήσεις. Το τηλέφωνό μου “κτύπησε” ελάχιστα λεπτά μετά της 11:30 της Τετάρτης.

Γεια σου Σπύρο, είμαι ο Νικ Γιαννόπουλος! Συγγνώμη για την καθυστέρηση. Είμαι στην διάθεσή σου.

Οι συνεντεύξεις από το τηλέφωνο είναι σαν ένα δίκιο μαχαίρι, θέλουν προσοχή. Πριν αναφερθώ στην καινούργια του ταινία, “Wog Boys Forever”, του μεταφέρω την μαρτυρία της γυναίκας μου ίσως για να γίνω αρεστός και να «σπάσω τον πάγο». Προς μεγάλη μου έκπληξη, συνειδοποιώ ότι έχει συγκινηθεί.

“The love of my fans means the world to me, Spiro.

We have a shared life experience. Performing in front of your people is a very different kind of experience.

I think it’s like the Afro-American experience in America.

I always tried to find parallelism in my acting.

Τον ρωτάω τι ακριβώς εννοεί.

Ότι ακριβώς κάνω στην σκηνή ενός θεάτρου ή στο σενάριο μιας ταινίας μου, είναι απότοκο μίας εμπειρίας ενός παιδιού ελλήνων μεταναστών.

Το είδος του χιούμορ που εγώ εκπροσωπώ έχει να κάνει με θέματα μίας γενιάς που βίωσε τον κοινωνικό ρατσισμό σε πολύ νεαρή ηλικία.

Είναι μία εμπειρία που τα παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα δεν θα μπορέσουν ποτέ να καταλάβουν. Προσπάθησα, μάταια, να εξηγήσω τι μπορεί να σημαίνει να σε αποκαλούν “Wog” στην χώρα που γεννήθηκες, στον δημοφιλέστατο έλληνα ηθοποιό, Δημήτρη Στραρόβα, κατά την διάρκεια των γυρισμάτων της προηγούμενης ταινίας μου “The King of Mykonos”.

Είμαι πολύ περήφανος που μου δόθηκε η ευκαιρία μέσα από το σενάριο της ταινίας να εξηγήσω στις νέες γενιές, την ιδιαίτε-